

— Като за какво момче го знае: като вироглавъ, да ходи на ловъ, да отсѣтствува отъ фабриката или като мирно?

— Азъ прѣди и послѣ пладниѣ дохождахъ, той се стесняваше отъ мене, но като младъ твърдѣ тѣй за търговия нѣмаше наклонностъ да се стрѣми да се научи. Послѣ се отдаде на авджилжкъ и чакаше само да дойде празникъ да отиде съ дружината на ловъ.

— Знае ли да е влизалъ въ неприятности Ножаровъ и да го е мѣрлялъ?

— На мене бѣше неприятно, но понеже бѣха свои съ Ножарова бѣше ми неприятно да го мѣрля, но забѣлѣзвахъ на Ножарова и му казвахъ, че Кръстю не прави добрѣ и най-сетнѣ трѣбва да го махнемъ, защото ми е неприятно.

— Може ли да помни кога исчезна това момче отъ София?

— На 23 Мартъ.

— Значи, слѣдъ убийството на Бѣлчева. Какъ разбралъ и гдѣ отиде?

— Въ сѣбота бѣше 23, недѣля 24 и понедѣльникъ 25 Благовецъ. Въ сѣбота вечеръ плащаме на работниците и азъ го проводихъ да събере пари отъ мющернитѣ. Това бѣше прѣди обѣдъ. Излѣзе и когато се върна каза ми, че единъ му казалъ днесъ нѣмамъ, другъ — утрѣ ще дамъ и пр. той тогава се обърна и ми каза: утрѣ е недѣля, а други денъ Благовецъ, дюкяна не се отваря, имаме въ Царибродъ пари да зимаме, ще отида, и въ вторникъ ще се върна. Да отида ли? Казахъ му, ако искашъ иди. Отиде. Мина се недѣля, понедѣльникъ, вторникъ, чакамъ го, дойде желѣзницата, нѣма го. Мислѣхъ, че нѣкой отъ мющернитѣ е отсѣтствувалъ, та за това го нѣма да си дойде. Въ срѣда дохождамъ на фабриката, — той има братъ живѣе въ Пловдивъ, бѣше дошълъ на гости, обажда ми, че отъ Кръстя има телеграмма отъ Бѣлградъ. По нататѣкъ какъ избѣгналъ, не зная нищо.

— Знаеше ли, че той отъ Царибродъ отишълъ за Бѣлградъ, та че отъ тамъ да иска условия?

— Не знаяхъ такова нѣщо, но слушахъ отъ работниците.

— Отъ Ножарова слушалъ ли е?

— Той бѣше арестуванъ и не можашъ да се видя съ него.

— Какво говоряха работниците?

— Понеже не сме му плащали, отива да си дири касмета.

(Свидѣтеля Лулчо Гуговъ дохожда).